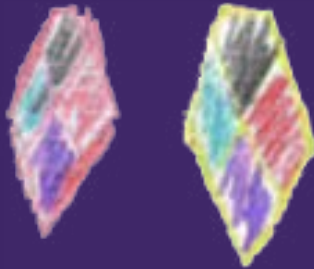

De

Hartsteen

Huib Ernst

De Hartsteen

Auteur: Huib Ernst

Illustraties: Huib Ernst

Uitgeverij: DCTwente/IJsselgroep, Hengelo

Januari 2021

Voorwoord

Beste lezer,

Voor je ligt een heel speciaal boek. Het is een bijzonder verhaal dat is bedacht door Huib.

Huib is een hele vriendelijke en rustige jongen van 12 jaar met veel gevoel voor humor. Hij weet heel veel, is heel creatief en een tikkeltje eigenwijs. Maar ook dat is leuk aan Huib!

Maar er is meer: Huib heeft ontzettend veel fantasie, zo veel dat hij zelfs een verhaal bedacht, waar een boek van is gemaakt.

Extra speciaal is dat Huib een behoorlijk leesprobleem heeft: dyslexie. Daarom kwam Huib bij mij en mocht ik met hem werken. Toen we in het begin aan de slag gingen, lukte het hem bijna niet om te lezen. We hebben samen heel veel geprobeerd om het lezen op gang te krijgen.

Uiteindelijk bedacht Huib zijn eigen verhaal. De moeder van Huib, zijn vader of ik typte uit wat hij vertelde. En weet je wat er toen gebeurde? Huib las hij zijn eigen verhaal terug. Echt waar: hij las zijn verhaal helemaal zelf.

Hij leest nu zelfs in Dummie de Mummie. En dat boek past goed bij hem, want er zitten heel veel grapjes in.

Het verhaal van Huib is zo mooi geworden, dat ik vond dat er een boek van moest komen.

Mijn collega Remco en ik hebben samen het verhaal van Huib omgezet in een boek. Huib heeft zelf de tekeningen gemaakt.

Ik ben heel blij dat ik Huib ben tegengekomen. Misschien heeft hij wat van mij geleerd, maar ik heb zeker ook heel veel van hem geleerd, zoals het enorme doorzettingsvermogen, rustig blijven en grapjes blijven maken, ook al is het hard werken en soms heel lastig.

En nu hoop ik dat heel veel kinderen en volwassenen het boek van Huib gaan lezen, want het is heel erg de moeite waard!

Heel veel leesplezier!

Mariëtte Konink,
dyslexiespecialist/logopedist
bij DCTwente/IJsselgroep

December 2020

Hoofdstuk 1: Wat ging er vooraf...

Op planeet Roo592 was er een heerser, die jaren heeft gewerkt aan een Hartsteen, om daar robots mee te leiden. Hij had er voor de zekerheid twee gebouwd.

Vele jaren heeft de Hartsteen de robots geleid. Eén Hartsteen is de verkeerde kant op gegaan. Die heeft de verkeerde informatie gegeven aan de robots. En de mensen hebben daardoor geen fijne weken gehad....

Hoofdstuk 2: Een opdracht voor Donnie

Donnie is een dappere jongen en hij moet van zijn koning de reserve Hartsteen verwisselen met de slechte. De koning vertelde aan Donnie waar de reserve Hartsteen verstopt ligt. De Hartsteen ligt in een grot en in het midden ligt een losse steen. Die steen kan je weghalen en daarachter ligt de Hartsteen.

De grot ligt achter het huis van de verkoper. De verkoper verkoopt allemaal dingen die van andere planeten of andere plekken komen. Hij neemt die spullen mee, soms steelt hij ze ook. Heel veel dingen liggen op plekken in het huis, daar zijn ze verstopt.

De steen in de grot herken je doordat er een vreemde stip op zit. Als je de grot in komt, moet je eerst naar rechts, dan naar links en dan rechtdoor lopen tot je tegen een wand aankomt. In die wand vind je een steen met een groene stip. Het is daar erg donker, dus je moet een zaklamp gebruiken.

Je kunt niet langs de zijanten van het huis van de verkoper lopen. Je kan er wel onder door lopen, er is namelijk een geheime gang die onder het huis loopt.

Hoofdstuk 3: Donnie gaat op pad

Donnie deed wat hem bevolen werd. Hij liep makkelijk onder het huis door. Hij kwam bij de grot, maar hij ging de verkeerde kant op. Hij ging links in plaats van rechts en daarna rechts in plaats van links. Hij zag een soort uitgegraven grote halve bol. In de bol lag een kudde vervormrobots. Deze robots kunnen in alles veranderen wat je maar kan verzinnen. Donnie liep rustig naar achteren, want iedereen wist dat deze robots erge woestelingen waren. Donnie wist dat hij deze robots beter niet wakker kon maken. Hij stapte op een tak, waardoor de tak brak. Donnie dacht dat de robots wakker zouden worden en dat alle robots achter hem aan zouden rennen. Maar Donnie had veel geluk, er werd maar één robot wakker. Hij liep rustig naar Donnie toe, hij transformeerde in een hond en met de kop probeerde hij Donnie op zijn rug te plaatsen. De robot liep de grot uit en zette Donnie vooraan bij de grot neer. Hij zei stilletjes: "Nooit meer bij de kudde komen." De hond veranderde weer in een robot en liep terug naar de kudde.

De grot

Donnie wist dat hij iets verkeerd had gedaan. Hij dacht een minuut na en opeens wist hij wat er mis was gegaan: hij liep eerst naar links en daarna na rechts. Dus nu ging hij eerst naar rechts en dan naar links. Hij kwam bij de wand, maar hij kon de groene stip niet vinden. Hij keek extra goed rond, ging daarna de grot uit en liep stilletjes naar de kudde.

Hij was bij de halve bol en toen hij goed keek zag hij over de robots heen de groene stip. De vervormrobots hadden de stip gevonden en de steen met de stip meegenomen naar de halve bol. De robots wilden de Hartsteen beter beschermen. Donnie kon niet langs de kudde. Hij wreef in zijn ogen en probeerde het niet te geloven. Donnie liep naar de wand toe, waar de Hartsteen hoorde te liggen. Hij zag dat er inderdaad een steen weg was. Donnie dacht na wat hij zou kunnen doen om de stip aan de overkant van de kudde te kunnen pakken. Hij kreeg opeens een idee: hij kon de robot proberen te wekken, die hem eerder uit de grot had gezet en die kon hem naar de overkant brengen. Maar als iemand anders wakker zou worden had hij een groot probleem. Hij moest de robot aantikken, zodat deze wakker werd en dan kon deze robot Donnie weer naar buiten brengen.

Toen Donnie weer buiten was, praatte hij met de robot. Donnie vertelde alles over de opdracht van de koning, maar Donnie moest snel terug naar zijn huis. Hij moest slapen en goed eten en drinken, voordat hij aan dit spannende avontuur begon.

De volgende dag ontbeet hij en ging vervolgens direct naar de grot. Maar hij kon nog niet zo snel bij de grot komen, want de verkoper stond hem al op te wachten. De verkoper zei: 'Hé, jij bent toch Donnie'? Wij hadden vandaag om negen uur een afspraak gemaakt, inmiddels is het al half elf!' Donnie dacht even na over wat de afspraak ook alweer inhield. Opeens wist hij het. Hij zou hier komen om iets te kopen.

De verkoper zei: "Kom maar even binnen, dan leid ik je even rond." Donnie kwam binnen en zag dat er heel veel spullen lagen. Toen hij in de prijzenkast keek, zag hij er een prijs liggen, die zijn vader ooit had gewonnen. De voornaam en achternaam van zijn vader

stond erop, dus dat was sowieso de beker, die hij destijds had gewonnen.

Donnie wou graag die prijs kopen, maar toen hij op het prijskaartje keek, was hij 55 euro, omdat de beker al van tien jaar geleden was. De verkoper voeg opeens: "Zit je naar die prijs te kijken? Die kun je niet kopen, want iemand anders wil het kopen. En achter op de beker zit een kaartje met 'gereserveerd'."

Donnie kwam uit de winkel met een houten vogeltje, dat heel mooi gesneden was en maar tien euro kostte. Hij bracht de vogel naar zijn huis. Daarna ging hij direct door de gang onder het huis om bij de grot te komen.

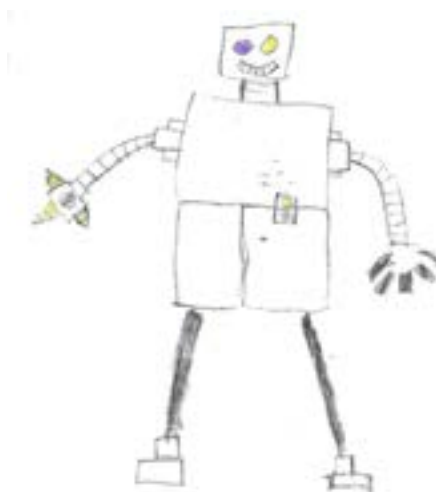
Toen hij bij de grot kwam, liep hij de route naar de halve bol. Hij keek om het hoekje en zag dat de robots gelukkig nog sliepen. Voorzichtig tikte hij de robot aan, die hij al kende. Het plannetje werkte goed. De robot bracht Donnie weer naar buiten en Donnie vertelde de opdracht van de koning aan de robot.

Huis van de verkoper, waar Donnie het vogeltje kocht

Hoofdstuk 4: Hulp van de robot

De robot wist wat hij moest doen. Hij hielp Donnie om de Hartsteen te kunnen pakken. Donnie haalde de steen weg. Hij pakte de Hartsteen, stopte hem in zijn tas en liep de grot uit. Donnie zei tegen de robot: "Ik moet nog een oceaan over om bij het eiland te komen waar de slechte Hartsteen is. Kun jij mij helpen om daar te komen?" De robot zei dat hij wel wilde helpen: "De anderen mogen niet weten dat ik met jou mee op avontuur ga. Ik moet iets verzinnen, zodat de kudde mij niet gaat zoeken. Ik ga vannacht iets verzinnen en ik zie je morgenvroeg." Donnie kon die nacht niet slapen, omdat het leven van iedereen op het spel stond! Het werd ochtend. Donnie zat aan het ontbijt en na het ontbijt ging hij naar de grot toe. De robot zat hem buiten al op te wachten en zei: "Kom mee! Laten we het avontuur beginnen". Donnie en de robot kwamen aan bij het strand. De robot ging in de zee staan en veranderde in een boot. Donnie stapte in de boot en ze voeren heel erg snel. Donnie vroeg aan de robot hoe hij weg kon bij de andere robots. De robot vertelde: "Ik heb gewoon de opening dichtgemaakt, zodat de robots niet uit de grot kunnen".

De robot die Donnie helpt

Hoofdstuk 5: Ondertussen, in de grote stad

Voor de verandering vielen de robots de mensen opnieuw aan. De mensen hadden veel geluk: er kwamen drie dappere helden met verschillende maskers op, zoals ninja's. De drie helden jaagden de robots voor korte tijd weg. De mensen riepen uit: "Hoera, hoera we zijn gered!" De mensen wisten toen nog niet dat de robots terug zouden komen.

Ondertussen wachtten de robots tot de drie helden terugkwamen. De robots hadden pistolen in hun handen, waarmee ze op de mensen schoten.

De drie dappere helden

Hoofdstuk 6: Gevaar op de boot

In de tussentijd moest Donnie de Hartsteen op de boot verstoppen. Hij keek benedendeks in alle kastjes en onder de bedden, maar kon geen goede verstopplek vinden. Opeens zei de robot: "Ik ken een verstopplek. Kijk voorin de boot onderdeks. Daar vind je een klein kastje met een luik en daar kun je de Hartsteen neerleggen."

Donnie zat voorop de boot vooruit te kijken en zag geen enkel stuk land. Opeens lag de boot stil. De robot fluisterde dat ze heel stil moesten zijn, omdat er een wezen aan kwam. Een wezen dat niet alleen was!

Donnie zag een paar tentakels in het water rondcirkelen. En daar omheen zwommen kleine octopussen, die net zo groot waren als Donnie zelf. Eén van de wezens kwam aan boord. Het had mensenbenen, voor de rest tentakels en een kop waar water afdroop. Hij duwde Donnie opzij en liep naar benedendeks. De boot wilde varen maar dat lukte niet door de enorme tentakel die de boot vastgreep.

Donnie rende achter de octopus aan. Het wezen duwde alles overhoop en probeerde de Hartsteen te vinden. Donnie greep één van de tentakels, trok het weer naar boven. en gooide hij het wezen over boord. Maar al gauw kwam het weer aan boord, samen met zijn vrienden; het waren er wel tien! De robot had snel tijdelijke hokken om de wezens gezet en zei: "Ik kan ze tegenhouden! Ga naar beneden, daar ligt een speciaal zwaard, waarmee jij ze ook tegen kunt houden."

Donnie liep naar beneden en pakte het zwaard. Er zat een speciaal gat in het zwaard, waar de Hartsteen precies tussen paste. Het zwaard hoorde namelijk licht te geven en de Hartsteen gáf licht!

Het zwaard met de Hartsteen

Donnie pakte de Hartsteen en stopte hem in het zwaard. Daardoor gaf het zwaard veel licht en op de Hartsteen verschenen letters, waarmee je je kracht kon kiezen: onzichtbaar worden, hoog springen, snel rennen, in de nacht kunnen zien, sterk zijn en nog veel meer. Donnie moest uit één van deze dingen kiezen en snel ook! De robot waarschuwde dat de kooien waren uitgeschakeld en dat de wezens naar beneden kwamen!

De wezens waren beneden en zagen Donnie met het lichtgevende zwaard met de Hartsteen erin. De wezens stonden even stil, wat Donnie de mogelijkheid gaf om een kracht uit te kiezen. Hij koos voor 'kracht', zodat hij zwaardere klappen kon uitdelen. En dat moest ook wel, want onder tussens waren de wezens gegroeid tot een aantal van wel twintig!

Donnie viel de wezens aan en de wezens vielen hem aan. Donnie had al vijf wezens weggejaagd en vijf wezens had hij pijn gedaan. Donnie dacht dat de andere tien wezens zouden

vluchten, omdat ze bang voor hem waren. Alle wezens gingen het water in, maar toen kwam er een heel ander wezen! Deze was groter, sterker en kon praten. Het wezen kwam aan boord en vertelde aan Donnie dat ze niet wilden vechten maar dat ze wilden controleren of de Hartsteen nog intact was, omdat de Hartsteen sneller kapot kon gaan dan je zou verwachten. Donnie gaf de Hartsteen aan het grote wezen. Deze bekeek de Hartsteen en zag dat deze nog helemaal in orde was. Het wezen vertelde dat hij een leider was. Hij gaf Donnie een fluitje en vertelde erbij dat Donnie op de fluit kon blazen, wanneer hij hulp nodig had. Hij zou dan hulp krijgen van hem en van de troepen.

Hoofdstuk 7: Het verhaal van het zwaard

De leider bleef aan boord om hen te vertellen over het zwaard, want het zwaard kenden de wezens al.

Heel lang geleden woonde er een man dichtbij de oceaan. Elke dag kwamen er octopussen aan land, die slecht waren. Die man kreeg dus elke dag te maken met de octopussen. De man had een zwaard gemaakt om zichzelf te verdedigen. Daarvoor had hij onderdelen afgepakt van de Hartsteen, die nu slecht was. De man had het zwaard gemaakt, maar het zwaard was eigenlijk nog niet af. Toch gebruikte hij het wel.

Op een dag kregen de octopussen het zwaard te pakken en namen het mee naar de bodem van de oceaan. Ze hadden het zwaard helemaal afgemaakt, zodat het écht klaar was om te gebruiken.

De man heeft het zwaard weer terug kunnen pakken en heeft het verstopt in de grot, waar later de kudde vervormrobots in ging wonen.

Nadat de leider het verhaal had verteld, ging hij weer naar zijn volk. Donnie en de robot voeren verder. Na een tijdje zag Donnie eindelijk een stukje eiland.

Hoofdstuk 8: Terug in de stad

Ondertussen waren de robots in de stad bezig om een huis te vernietigen. Gelukkig kwamen de drie dappere helden weer terug. Maar de robots hadden raketschoenen en gingen van bovenaf verder met verwoesten. De helden joegen de robots weg en dat leek gelukt! Maar.... er kwam één vreemde robot aan, die een goed karakter bleek te hebben. De robot zei tegen de drie helden dat er snel twee nieuwe helden aan land zouden komen. De helden moesten er als eerste zijn. De robot vertrok en de helden gingen meteen naar de pier toe.

De helden stonden al te wachten, toen ze een boot zagen met iemand erop. Donnie kwam aan land en de robot veranderde weer in zijn normale vorm. De drie helden vroegen waarmee zij konden helpen. Donnie liet de Hartsteen zien en de drie helden vertelden Donnie alles over wat er gebeurde in de stad en dat het niet mogelijk was om bij de slechte Hartsteen te komen om de goede te vervangen, omdat deze door heel veel robots bewaakt werd. Samen met de drie helden gingen Donnie en de robot naar hun schuilplaats onder de grond om daar een plan te bedenken. Donnie had de Hartsteen onder het bed gestopt, alleen hij wist dat hij daar lag.

De helden hadden geen kaart of plattegrond van het gebouw met de slechte Hartsteen. Ze hadden wel een 3D kaart, een kaart waarop gebouwen omhoogkomen. De hele stad was zichtbaar in het klein. Ze zagen het gebouw en zoomden in. Hierdoor konden ze in het gebouw kijken. Ze vonden wel tientallen gangen om binnen te komen, maar alle gangen zaten aan de uitgang vastgemaakt met puronium, een sterk soort metaal waar niets doorheen kan. Alleen met een diamantboor, maar die hadden ze helaas niet. Er bleef niets anders over dan via de voorkant binnentekomen, waar duizenden robots de ingang bewaakten. Deze

robots waren heel erg sterk. Ze hadden lasers, waardoor ze beter konden richten en zelfs raketschoenen, zodat ze van bovenaf konden schieten. Dus de slechte Hartsteen had zichzelf goed beveiligd.

De Hartsteen werkte voor een deel op stroom. Dus wanneer ze de stroom hadden afgesloten, werkte hij voor een gedeelte niet meer. Daardoor zouden de robots uitgaan en de robot die het dichtste bij stond, zou als eerste uitvallen. Maar dan moesten ze eerst de stroom kunnen uitschakelen en dan zou hun robot ook uitvallen. Precies op dat moment viel de robot uit. Donnie keek naar het licht. Dat was nog aan, want het werkte op stroom. Donnie liep naar de rug van de robot, deed de klep open en zag dat de batterij leeg was. Wanneer een vervormrobot vervormde, ging de batterij sneller leeg, want de robot laadde zichzelf op via de levenskracht van de paarse boom.

De paarse boom was een combinatie van twee zeldzame bomen: de rode boom en de blauwe boom. Er bestond ook maar één paarse boom en die stond op een andere planeet. Helaas konden ze niet zomaar een raket lenen, dus ze moesten een nieuwe batterij vinden.

Hoofdstuk 9: Levenskracht voor de vervormrobot

Donnie ging naar de stad, naar de batterijwinkel. Alle batterijen op de planeet werkten op bomen en waren combinaties. Hij vond een batterij van een blauwe boom, rode boom en een groene boom. Die waren het meest zeldzaam. Maar daarmee kreeg je geen paarse boom. Donnie besloot de batterij te kopen. Gelukkig kostte hij niet veel geld.

Donnie ging terug naar de schuilplaats. Toen Donnie de batterij aan de helden liet zien, waren ze heel nieuwsgierig. Ze vroegen of de robot hierdoor hoog ging springen of sneller kon rennen of dat hij misschien onzichtbaar werd.

Eén van de helden keek een beetje bang en Donnie vroeg wat er was. Hij vertelde wat een groene boom deed: de groene boom kwam van de planeet aarde. De planeet aarde was heel speciaal, want daar woonden ook levende, sterker nog, miljoenen levende diersoorten! Daar bestonden heel veel verschillende bomen en elke boom had een verschillende kracht. Daarom was het geheim wat de batterij deed.

Donnie deed de batterij in de robot en hij ging weer aan. Op zijn hoofd stond een scherm, waar zijn ogen en mond hoorden. Maar er stond een tijd op van een uur, dus ze moesten een uur wachten voor de robot het weer deed.

Donnie vroeg hoe de drie helden hetten. Ze hadden allemaal een verschillende kleur band om de buik en de ogen. Rood, groen en blauw. De groene was Hero, de blauwe Nexo en de rode heette Nero. Maar er was nog een vraag: hoe heette de robot? Dat konden ze pas weten over een uurtje, dus ze speelden een paar bordspellen en ze gingen verder met het plan.

Ondertussen waren de robots in het controlegebouw bezig om een nieuwe robot te maken, met een kanon die een huis kon laten ontploffen en nog sterker dan dat! Het gebouw zat vol met apparaten die alle

soorten dingen bestuurden: de TV, het licht, de fontein, ongeveer alles wat bestuurd moest worden.

In het gebouw waren alle robots aanwezig. Eén van de robots kon praten en hij vertelde wat de slechte Hartsteen tegen hem zei. De Hartsteen had tegen hem gezegd, dat er een goede Hartsteen in hun land was. De Hartsteen was erg boos en gaf de robots de opdracht dingen te slopen. Dus de robots voltooiden met z'n allen de opdracht die ze hadden gekregen: ze sloopten huizen, dorpjes, winkels en zagen toen dat er één rioolklep open was. Ze zagen dat er op de klep een teken stond. Het teken had oude letters en daarom heen stond het teken van de drie helden. De robots stuurden de informatie en een foto naar de slechte Hartsteen. De Hartsteen was blij dat hij wist waar de goede Hartsteen zich bevond.

De vervormrobot werd wakker en zag Donnie en de drie helden, die bezig waren met hun 3D-kaart om het plan verder uit te denken. De robot hielp even mee en zag dat je via een luchtkoker binnen zou kunnen komen. Gelukkig waren er heel veel luchtkokers, dus ze konden via meerdere plekken aanvallen. Hero stelde voor om eerst bij de kerncentrale te kijken, omdat ze de stroom uit moesten zien te krijgen en dat was de plek, waar ze dat het beste konden doen.

Dus gebruikten ze hun 3D-kaart om naar de kerncentrale te kijken. Gelukkig kon je daar gewoon naar binnen lopen, wanneer je daar werkte. Misschien konden ze er binnen komen als stagiaire. Maar wie kon dat en wanneer was het beste moment?

Hoofdstuk 10: Bezoek aan de kerncentrale

Een dag later...

Donnie werd als laatste wakker, iedereen was al op.

De vervormrobot had zichzelf kleiner gemaakt, omdat hij anders te groot was. Donnie ging bij de 3D-kaart staan en Hero, Nexo en Nero hadden al bepaald wie naar de kerncentrale ging. Nexo vond dat Donnie moest gaan, omdat ze hier Donnie nog niet kenden. Maar toen zei Nero dat Donnie degene was, die de Hartsteen en het fluitje had. Daarom moest Nero naar de slechte Hartsteen toe. En toen zei iedereen dat Hero moest gaan, omdat hij niet zat op te letten. Dus Hero deed zijn vermommingspak aan en ging naar de kerncentrale.

Toen Hero voor de deur van de kerncentrale stond, besepte hij hoe gevaarlijk die was. Hij klopte op de deur. Er gebeurde helemaal niks, maar hij kon ook niet aanbellen om dat het een oude kerncentrale was. Toen keek hij door een spleetje en zag dat de deur op slot zat. Dat kwam natuurlijk omdat het geen werkdag was. Morgen zou wel een werkdag zijn en dan ging de rest ook op zoek naar de slechte Hartsteen. Hero belde de anderen om te vertellen dat hij niet binnen kon komen. De robot zei toen: "Je moet de kerncentrale vandaag uitzetten, want dan hebben ze morgen misschien niets door en dan hebben we een grote voorsprong." Toen herinnerde Hero zich iets over de luchtkokers. Hero zei tegen de rest: "Ik zie jullie om 3 uur."

Hero ging naar de laagste luchtkoker die hij kon bereiken. Hij moest een ladder vinden, maar die was nergens te bekennen. Hij maakte een toren van dozen, pannen en andere oude spullen en verstevigde alles met touw. Met de handvatten van de pannen kon hij omhoog klimmen. Het was niet zo'n stevige constructie en daardoor wankelde hij naar boven. Hij was bijna boven toen de toren instortte: hij viel op de kartonnen

dozen waardoor de pannen gelanceerd werden en de bovenop hem vielen.

De kerncentrale

Hij keek naar een container en zag daar een ladder staan. Hij gebruikte de ladder om boven te komen. Hij was eindelijk in de luchtkoker geklommen. Hero duwde het rooster van de luchtkoker open en keek naar binnen: hij zag stroom en een lopende band. Het leek wel op een fabriek, maar toch was het een kerncentrale. Naast de lucht- koker zat een ladder aan de muur bevestigd. Hij ging met de ladder naar beneden en zocht naar een schakelaar. Na een tijdje zoeken vond hij een schakelaar achter een slot, die alleen met een speciale sleutel opengemaakt kon worden.

Hero dacht na hoe hij het misschien open zou kunnen krijgen. Maar toen hoorde hij een geluid van een deur die openging. Hij haastte zich naar een verstopplek en verstopte zich onder een doos waar een gat in zat, waardoor hij kon kijken.

Hij zag twee mannen lopen met pistolen in de hand en ze hadden een bivakmuts op. (muts met 2 gaten). De doos waar Hero in zat, viel erg op omdat er verder geen dozen stonden. De mannen keken dus eerst naar die doos. Ze zagen de gaten en keken er doorheen, maar Hero verstopte zich zo laag mogelijk. De doos was erg groot, dus hij kon zich goed verspreiden. De mannen zagen niks, maar richtten toch met de pistolen op de doos, Hero lag op de rug en kon dat zien.

Toen Hero hoorde dat de twee dieven de pistolen laadden, sprong hij uit de doos en sprong met twee benen bovenop de mannen. Hero pakte de pistolen af en gooide ze in een grote afvalbak. Toen pakte hij een touw en deed het touw om de mannen heen. Hij pakte de mutsen en draaide deze om, zodat zij niks meer konden zien. Hero rende terug naar de knop en probeerde zich voor te stellen hoe de sleutel eruitzag door te kijken naar de vorm van het sleutelgat. Toen wist hij hoe de sleutel eruitzag. Het was een vierkante staaf met aan de bovenkant en onderkant twee rondjes. En helemaal aan het eind een punt en vlak daar achter twee balletjes, één aan de

rechter- en één aan linkerkant. Hero wist het zeker: hij moest terug naar hun bunker en de sleutel proberen te smeden van ijzer.

Hero pakte een ander touw en hij gooide het naar dezelfde plek als waar hij eerst naar binnen was gekomen. Hij klom via het touw naar boven en ging door de luchtkoker weer naar buiten.

Hero ging naar een belpaal, waarmee hij een taxi kon bellen om zo snel mogelijk terug te komen. Een paar seconden later stond de auto voor zijn neus. Hero had een zwevende taxi opgeroepen: die waren veel sneller, elektrisch en de taxichauffeur hoefde zelf maar weinig te rijden. De auto deed het automatisch. Hero zei: "Ik moet zo snel mogelijk de coördinaten H16 en K22 doorgeven." De taxichauffeur gaf aan dat het goed dat was en dat het dan 600 ninkers kostte. "Dat is veel te duur!" riep Hero. "Ah, dan moet je niet van die verre coördinaten uitkiezen, meneer," zei de taxichauffeur.

Uiteindelijk kon Hero met wat minder geld naar de basis. Toen hij beneden kwam, zag hij dat iedereen hem al zat op te wachten.

Hoofdstuk 11: Terug op de basis

Hero vroeg: “Wat doen jullie hier? Jullie zijn te vroeg!” Donnie vertelde: “We proberen de slechte robots tegen te houden, maar ze hadden een superlasercanon en we werden verslagen. Onze robot is opgepakt en is slecht gemaakt. We moeten een ander plan bedenken om de robot terug te krijgen en de slechte Hartsteen te vernietigen.” Hero dacht toen na over de sleutel en over de dieven. Toen Hero de dieven vastbond, zeiden ze nog iets tegen Hero: “We zijn gestuurd door iemand en hij was nog slechter dan wie er dan ook bestaat.” Hero vertelde dat aan de rest en iedereen bleef een tijdje stil. Wie was die man? Toen kwam Nexo op het idee om de dieven hier geblinddoekt heen te brengen en ze te ondervragen over die man. Hero en Nexo haalden de dieven op en kwamen na tien minuten weer terug.

Toen begon de ondervraging. Het plan was door de ondervraging de dieven in de war te brengen en vragen te veranderen, waardoor ze een antwoord konden krijgen, zodat de dieven het zelf niet door hadden. Maar de dieven waren slim genoeg om het plan te doorzien en zeiden niets. Het enige wat ze lieten weten was dat ze voor iemand werkten. Hero fluisterde tegen Donnie: “We moeten ze martelen om antwoorden te krijgen, alleen dan lukt het.” Donnie antwoordde: “Nee, we gaan ze niet martelen. Ze zijn gestuurd, ze hebben het niet gedaan omdat ze het zelf wilden.” “Dan kunnen we ze maar beter weghalen,” zei Hero. “Je hebt gelijk ze moeten hier weg. Niemand mag weten van deze plek,” gaf Donnie toe. De twee dieven werden weggebracht.

Daarna begon Hero aan het smeden van de sleutel. Het was best lastig maar uiteindelijk lukte het.

Op het moment dat iedereen wilde gaan slapen, verscheen er een bericht op het kleine tv'tje. Het beeld was zwart met enkele rode bliksemschichtjes. In het bericht stond: “Kijk eens aan: jullie

hebben mijn dieven tegengehouden met de missie om ervoor te zorgen dat jullie missie niet kan slagen. En jullie vragen je misschien af waarom jullie mij niet zien, alleen maar 'zwart' zien en wie ik ben. Ik kan maar op één vraag antwoord geven. Welke vraag kiezen jullie?" Iedereen had dezelfde vraag: "Wie ben je?" "Oké, jullie kiezen dus voor die vraag. Ik heb vele namen maar ik zeg mijn beroemdste naam: Rode Steen."

Iedereen vond het maar een rare naam, behalve Donnie. Hij dacht na over wat de Rode Steen bedoelde met zijn naam. Toen wist Donnie het! Rode Steen was een andere naam voor de slechte Hartsteen. Donnie vroeg: "Waarom stuur je ons dit bericht? Dat is toch helemaal niet belangrijk voor jou?" "Oh, ik wou alleen maar zeggen dat ik jullie robotvriendje gebruik voor mijn nieuwe pak. Zeg toch eerlijk: ik heb een lichaam nodig om jullie te verslaan. Nou, hopelijk zie ik jullie snel weer."

Allemaal waren ze doodstil, toen Nexo iedereen welterusten wenste en als een blok in slaap viel. De rest ging ook slapen, behalve Donnie. Hij stapte uit bed en ging direct naar de 3D-tafel. Hij pakte de kaart erbij en keek naar het gebouw waar de slechte Hartsteen verstopt lag. Hij keek naar de kerncentrale en naar het gebouw en weer naar de kerncentrale. Plotseling zag Donnie dat de twee gebouwen iets gemeen hadden: het gebouw leek met de vorm heel veel op de kerncentrale, maar dan zonder de grote deur, zonder de grote luchtkokers en zonder twee grote torens op het dak. Donnie wist het: het gebouw was eigenlijk een oude kerncentrale. Hero pakte de oude kerncentrale erbij en deed nog een beetje onderzoek. Hij vond iets wat hij misschien kon gebruiken. Daarna ging ook hij slapen, want het was al erg laat.

Hoofdstuk 12: Een nieuw plan

De volgende dag was iedereen met een nieuw plan bezig, behalve Donnie, want die zat alleen maar voor zich uit te staren. Nexo vroeg aan Donnie: “Mis je de robot?” Donnie antwoordde: “Nee, ik heb iets gevonden wat bruikbaar zou kunnen zijn voor het plan, maar ik weet alleen niet hoe het werkt.”

Iedereen was nieuwsgierig naar wat hij had gevonden. Donnie vertelde zijn verhaal.

De oude kerncentrale had een geheime ingang. Maar omdat deze oud was, was hij ingestort. Je kon er nog wel doorheen, maar daarvoor moesten voorzichtig stenen weggehaald worden, omdat er anders nog meer in zou storten. Iedereen vond het te gevaarlijk. Bovendien hadden ze niet genoeg gereedschap om het weg te halen en stel je voor dat ook dit bewaakt werd...

“Ja, maar dat hoeft niet, want aan de uitgang van de tunnel zit een doorzichtige muur. Het kan dan wel oud zijn, maar het werkt nog perfect,” vertelde Donnie. “Er is een kamer en daar is nog nooit iemand geweest. Voor de muur staan heel veel dozen dus niemand heeft het gezien. Geloof me: we kunnen er doorheen.”

Iedereen vertrouwde op Donnie, maar Hero vroeg zich af hoe je de stenen weg zou kunnen halen. Donnie dacht aan de Hartsteen, de steen die robots kon besturen, dus ze konden de Hartsteen gebruiken om de robot het werk te laten doen. Maar Donnie wist alleen nog niet hoe ze de Hartsteen aan de praat konden krijgen.

Plotseling ging het alarm. De robots vielen weer eens de stad aan. Donnie riep dat ze de burgers moesten helpen en ervoor zorgen dat de robots niets zouden slopen.

Toen ze allemaal aankwamen, zagen ze iets schokkends: het was een robot. Maar alleen waren de ogen en de lichtgevende strepen op zijn armen en benen en borst- kast rood in plaats van groen. Ze wisten het allemaal zeker: de slechte Hartsteen had de robot

overgenomen en ging tegen hen vechten. Hero Nexo en Nero stormden direct op hem af.

Donnie deed dat niet, want hij zag iets opvallend, nou ja, als je er goed naar keek. Normaal waren de ogen van de robot een driehoek en een vierkant. Waarom deze zulke rare ogen had, wist Donnie niet, maar de ogen van de robot die voor hem stond, had ronde ogen en de lichtgevende lijnen van de robot waren ook heel anders. Opeens hij zag dat er een pijl van Nero dwars door hem heen ging. Hij wist hij het zeker: het was een hologram! Waarschijnlijk wilde de slechte Hartsteen hun expres laten denken dat hij nep was. Maar waarom zou je zo iets doen? Hij was toch geen grappenmaker? Toen Donnie dit vertelde, was iedereen verbaasd. Hoe bedacht Donnie dat nu weer? Maar het was wel waar, want onder de robot stond een soort drukplaat, waar het hologram uit kwam. Ze stopten de andere robots en gingen weer terug naar hun schuilplaats.

Toen ze terugkwamen gingen ze direct weer bezig met hun plan. Maar Donnie deed niet mee, want hij had al een plan. Donnie ging het niet delen, omdat geheim was en omdat hij bang was dat er iets mis zou gaan. Iedereen was benieuwd wat het geheime plan was. Iedereen was bezig met het andere plan. Toen iedereen klaar was, zei Donnie dat ze eerst iets anders moesten doen. Donnie wilde eerst hun robot terughalen, zonder hem hadden ze geen schijn van kans. Duizenden robots tegen maar vier mensen kon natuurlijk niet. Donnie had alleen geen idee hoe hij de robot terug moest halen. "Als een Hartsteen de controle over een robot over kan nemen, dan kan die van ons dat ook en dan kunnen we veel meer robots terughalen. Dat moeten we dan snel regelen, want ik weet niet hoe sterk de slechte robot is. Misschien kan hij ze weer terugpakken," vertelde Donnie.

Hero, Nexo en Nero kwamen bij iets wat ze al een lange tijd niet meer gebruikt hadden. Nexo zei tegen Donnie: "We hebben ooit een reuzenrobot gebouwd, die we nooit konden gebruiken,

omdat we nooit iets krachtig genoeg vonden om de batterij van de robot te kunnen zijn. Misschien lukt het wel met de kracht van jouw hartsteen, zo- dat we hem kunnen gebruiken.” Donnie zei: “Oké, laat die reuzenrobot dan maar eens zien.”

De robot was inderdaad heel erg groot. Hij had om zijn hoofd een band met alle drie de kleuren die ook Hero, Nexo en Nero droegen. Donnie zag de plek waar de batterij hoorde en klom ernaartoe. De robot had gelukkig op sommige plekken klimbeugels, zodat Donnie omhoog kon klimmen. Hij pakte de Hartsteen uit zijn tas en plaatste hem op de juiste plek. De robot bewoog niet, alleen zijn ogen gaven licht. Hero, Nexo en Nero juichten van blijdschap, eindelijk was hun robot af!

Hoofdstuk 13: Zou het plan lukken?

De robot had in zijn borst een zitplek om de benen te besturen. Hero ging daar zitten en bestuurdde de benen. Nero en Nexo zaten bij de schouders van de robot en beiden bestuurden een arm van de robot. Donnie zat in het hoofd om de wapens te besturen.

De kamer waar de robot in stond, bleek een schuifplafond te hebben. Deze ging open en de robot kon door middel van de raketten aan zijn voeten de lucht in vliegen. En zo gingen ze met z'n allen op weg naar de slechte Hartsteen en naar de kerncentrale.

Ze kwamen bij de kerncentrale aan en Donnie kwam uit het hoofd van de robot en klom naar beneden. Donnie ging de kerncentrale binnen en schakelde hem uit. Daarna sprintte hij terug naar de robot, klom naar boven en stapte weer in het hoofd. Vervolgens gingen ze naar de slechte Hartsteen die zich in de verlaten kerncentrale bevond.

Ze vlogen erheen en landden voor de verlaten kerncentrale. Iedereen deed hun luik open en keek naar de centrale. Ze zagen twee enorme groepen legers van robots, die hun geweren op de grote robot richtten. Snel deden Donnie, Nero, Nexo en Hero de luiken weer dicht. Ze gingen op hun stoelen zitten en bestuurden de robot.

Donnie wist dat hij uiteindelijk uit de robot moest, om de slechte Hartsteen met de goede te verwisselen. Maar dan was de batterij van deze robot ook weg.

Alle robots renden naar de grote robot toe en begonnen te schieten. De grote robot had ook kanonnen en schoot terug. Jammer genoeg raakten de kogels van de grote robot op. Op dat moment riep Hero tegen Donnie: "Je moet uit de robot springen, naar binnen gaan en de Hartsteen pakken. Wij zullen de legers afleiden."

Donnie deed zijn luik open, klom eruit en pakte op de rug van de grote robot de goede Hartsteen. Donnie pakte ook het zwaard dat hij in de boot had gevonden en deed daar de goede Hartsteen in. Daarna ging hij de kerncentrale binnen. Gelukkig kwam hij er veilig binnen. Het zag er in de centrale rustig uit, alsof het verlaten was. Wel waren de lampen aan. Plotseling sprongen vanuit de zijkanten nog robots. Donnie ontdekte een knopje op het zwaard. Toen hij erop drukte kwam er een bliksemstraal uit. Hij kreeg een briljant idee. Hij richtte met de punt van het zwaard op de robots en drukte op de knop. Er kwam een bliksemstraal uit. Na een tijdje waren alle robots uitgeschakeld en kon Donnie veilig verder lopen.

In een grote ruimte liep Donnie op een groot apparaat af wat hij nog nooit eerder had gezien. Er kwamen allemaal bliksemvonken vanaf. Het apparaat leek een beetje op een kluis, met in het midden een raam. Achter dat raam lag de slechte Hartsteen, vastgemaakt aan allemaal draden.

Donnie maakte het glas open en stak zijn hand uit naar de Hartsteen. Op datzelfde moment werd hij geraakt door een bliksemstraal. Een brandende pijn ging door zijn lichaam.

De goede Hartsteen, die hij in zijn zwaard had, gaf steeds meer licht, net als de slechte Hartsteen. Donnie kreeg een idee. Hij pakte de goede Hartsteen uit zijn zwaard en hield hem voor de slechte Hartsteen. Ze werden allebei wit en verwisselden van plaats. De goede Hartsteen stond nu op de juiste plek. Donnie had de slechte Hartsteen in zijn hand en voelde dat er kwaad naar hem toe stroomde. Hij liet de Hartsteen vallen, waardoor deze kapot op de grond viel en hiermee zijn kracht verloor.

Opgelucht liep Donnie uit de kerncentrale naar buiten. Daar zag hij dat Hero, Nexo en Nero alle robots hadden verslagen. Donnie vertelde hen het goede nieuws.

Ineens kwam er licht uit zijn tas. Hij deed zijn tas open en zag

dat zijn vogelstandbeeld, dat hij had gekocht, licht gaf en trilde. Ineens bewoog het beeldje en kwam tot leven. Het vogeltje keek Donnie aan en bedankte hem voor het vernietigen van de slechte Hartsteen. Nu was al het leven vrij om zichzelf te zijn. Het vogeltje vloog weg, Donnie snapte er niets van, maar vond het prima. Met z'n allen keken ze naar het wegvliegende vogeltje tot hij niet meer te zien was.

De Hartsteen

Donnie is een dappere jongen. Hij is nergens bang voor en dat is maar goed ook! Bij de opdracht die hij van de koning krijgt, moet hij het opnemen tegen 'het kwaad'.

Gelukkig hoeft hij dat niet helemaal alleen te doen en krijgt hij hulp van een robot en van drie helden. Maar... hoe zit het eigenlijk met dat vogeltje?

Een superspannend en fantasierijk verhaal dat helemaal is ontstaan in het hoofd van Huib Ernst. In het hoofd van Huib ontstaan de mooiste ideeën. Ik weet zeker dat hij daar in zijn leven heel veel aan zal hebben.

Huib Ernst is 12 jaar en woont in Enschede. Hij zit op De Spinaker.

4 842210 420089